

[Jørgen Jensen]

Var det så ikke rimeligt at gribe ind? Det var jo også noget af det, man var tvunget til at give løfte om, da SV-regeringen blev dannet, og det siger også noget om, hvordan den reelle magt var i den regering. For medens man kunne blive enig om at gribe ind i overenskomstsituationen, kunne man absolut ikke blive enig om at gennemføre det lovforslag, som jo var færdigudarbejdet allerede i december måned sidste år. Man blev ved med at sige, at man ikke var færdig. Der manglede nogle tekniske detaljer. Der var endnu noget, der skulle beregnes. Men vi ved, det ikke var sandt. Man må ikke heroppefra sige, det var løgn, men vi har haft dokumentet i hånden. Det var færdigt, og det kunne have været lagt frem, men man ville ikke. Det var rimeligt at gøre det, både fordi man her kunne stoppe for et for stort forbrug, og fordi man også på den måde kunne sikre, at inflationen blev bremset, og at der var penge til investering i industri i stedet for.

Jo, der er konkrete ting for venstrefløjen at tage fat på, hvis man vil.

Eller en skattereform. Her har vi også fremsat forslag, og det lå i hvert fald i går på bordene, så man kunne se, at det indeholdt en hel del af de løfter, socialdemokratiet har givet den ene gang efter den anden, og som LO har krævet. Det betød også, at man i virkeligheden kunne stoppe skattesnyderiet eller skatteunddragelsen, hvad man vil, fjerne alle de mange måder, man kan fradrage på på selvangivelsen og i stedet for have en bundgrænse eller et personfradrag, hvad man nu vil kalde det, som sikrede, at menneskene kom til at stå lige.

Vi har også sagt, at det var nødvendigt at forhøje selskabsbeskatningen. Det var mere nødvendigt end de fiduser, jeg har set fra de borgerlige partier, fra firkløverfronten, om, at man oven i købet ikke alene ikke skulle forhøje selskabsbeskatningen, men give de 10 pct. tilbage af den. Det var en køn måde at gribe tingene an på. Alle ved, at vi har den laveste selskabsbeskatning blandt de kapitalistiske lande, vi samarbejder med. Det var altså muligt at gøre noget på dette område.

Eller beskæftigelsesområdet. Her er der også fremsat et beskæftigelsesforslag, som vil give mulighed for 120.000 flere arbejdspladser, uden at det koster det danske samfund noget videre. Vi taler om en nettoudgift på 4½ mia kr. for at sætte 120.000 mennesker i

arbejde. Det er egentlig et lille beløb, og vi har også ved at pege på en lang række områder vist, hvordan det kan gøres, uden at det berører vort underskud over for udlandet.

Vi har talt om 7.000 flere almennyttige boliger. Det er ikke, fordi vi ikke synes, der skulle bygges flere endnu, og at der også var behov for det og råd til det. Jeg skal bare erindre om, når man siger fra socialdemokratiets side, at det kun er floskler, at det er jo det, man selv har lovet. Det er det, man selv trak frem ved den sidste valgkamp, i 1977. Var det så også floskler dengang, da man talte om, at man skulle øge det almennyttige boligbyggeri?

Eller boligfornyelsen. Vi ved, at der er 400.000 boliger, der trænger til at repareres eller erstattes af nye. Her har socialdemokratiet også gang på gang sagt, at de vil gerne foretage byfornyelse, men når vi nu kommer og siger i og for sig det samme – ja, vi havde også sagt det, før socialdemokratiet sagde det – når nu vi lægger det frem som et konkret forslag og siger, hvor mange penge der skal bruges, så siger man, at det er floskler, det kan ikke bruges.

Eller når vi taler om flere ansatte i det offentlige. Ja, hvis vi skal leve op til de normer, vi selv har sat for den sociale service, skal der ansættes flere i den offentlige sektor.

Eller når vi taler om 26 ugers barselhvile, vil jeg også erindre om, at socialdemokratiet også har sagt, at det er nødvendigt at sætte ind på dette område. Vi har blot peget på, at det også vil betyde, at flere kvinder vil kunne komme i arbejde, og vi ved, at kvindearbejdsløsheden er noget af det mest konkrete, der foreligger, noget af det, vi må sætte ind over for.

Vi har også sagt, at EFG-lønnen skulle genindføres, at man skulle forøge uddannelsesstøtten, og at dette også vil være med til at overflødiggøre, at de unge skal arbejde ved siden af, at de uddanner sig, og dermed optage arbejdspladser. Også det vil det være rimeligt og nødvendigt at gøre, det vil ændre udviklingen.

Så har vi sagt noget, som vi ikke er enige om, og det er måske det, hr. Hjortnæs kalder for floskler. Vi har sagt noget om, at der var områder, hvor der kunne spares. Det var på det militære område, og vi har tilladt os at nævne de 28 F 16-fly, man har købt. Sidste gang vi diskuterede dette, fik vi at vide, at de